

نویت دوم

برابر برای شماره ۱۴۵۶/۳۶۰۰۰۸۲۷/۱۴۵۶/۳۶۰۰۰
سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک تربت حیدریه تصرفات مالکانه بلاعراض متقاضی
اصغر به شماره شناسنامه ۱۴۰۹/۵۲۲ در تربت حیدریه در شناساند یکپاچ منزل به مساحت ۶۵/۶۵
پلاک شماره ۴۱۹۱ در پلاک شماره ۱۷۲ اصلی واقع در اراضی یخیمی آباد دهستان ارغیه در خراسان
ثبت ملک تربت حیدریه خریداری و انتقال ملک از مالک رسمی خانم بی بی سکیته سردهسته (سهام الارث)
گواهی شده است.
لذا به منظور اطلاع عموم مراتب رد دو نویت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت
به اعتراض داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را با
پرداخت رسد ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، درخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم
نموده اقدامات مذکور و وصول عدم اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نویت اول: ۱۴۵۶/۰۷/۰۴ - تاریخ انتشار نویت دوم: ۱۴۵۶/۰۷/۲۰

سید امین موسوی - رئیس ثبت اسناد و املاک شهرستان تربت حیدریه
شناسه آگهی: ۲۲۸۴۷۱۸ / الف: ۴۵۶۶۵۵

گزارش «پیام ما» از نشست «تجربه کودکی در زمین سخت تهران»

شهری که کودکان از پارک‌هایش می‌ترسند

شهری که بچه‌ها می‌خواهند...*

مهرناز عطاران، اولین سخنران این مراسم بود. در معرفی او عنوانی چون استاد دانشگاه، بانی سند ضوابط عام شهر دوستدار کودک و فعال در وزارت راه و شهرسازی مطرح شد. او تأکید داشت که به‌دلیل فعالیت در حوزه فنی و شهری وزارت راه و شهرسازی، توانست با همکاری تعدادی از فعالان سازمان‌های مردم‌نهاد، تدوین سند «ضوابط عام شهر دوستدار کودک» را به‌صورت مشارکتی آغاز کند؛ سندی که ماهیتی ملی دارد. او در ابتدای سخنرانی خود به توضیح مفهوم شهر دوستدار کودک پرداخت و گفت: «شهر دوستدار کودک صرفاً به معنای ایجاد فضاهای رنگارنگ برای کودکان نیست، درچنین شهری، کودکان باید بتوانند در تصمیم‌گیری‌ها اثرگذار باشند وامکان مشارکت در زندگی خانوادگی، فرهنگی و اجتماعی محله خود را داشته باشند. همچنین باید در محیطی پاکیزه، امن و ایمن زندگی کنند، به فضاهای بازی، تفریح و فضای سبز دسترسی داشته باشند و فارغ از تفاوت‌های قومیتی، مذهبی، نژادی و جنسیتی، از فرصت‌های برابر و خدمات ضروری برخوردار شوند.»

او با تأکید براینکه شهر دوستدار کودک متعلق به همه کودکان جامعه است، گفت: «مانی که از شهر دوستدار کودک صحبت می‌کنیم، منظور تمام کودکان جامعه هستند و باید امکان مشارکت و اثرگذاری برای همه آنها فراهم شود. براساس آمار رسمی سال ۱۳۹۶، حدود ۲۲ میلیون کودک در کشور زندگی می‌کردند. هرچند ممکن است این آمار درسال‌های اخیر تغییر کرده باشد، اما مسئله اصلی این است که شهرهای کشور تا چه اندازه برای زندگی این جمعیت آماده هستند.»

این کارشناس با اشاره به وضعیت کودکان در بافت‌های ناکارآمد شهری اضافه کرد: «بیش از ۱۴ هزار هکتار بافت ناکارآمد شهری در کشور وجود دارد که حدود ۲۰ درصد از محدوده‌های شهری را شامل می‌شود. در این محدوده‌ها جمعیت قابل‌توجهی از کودکان زندگی می‌کنند که بسیاری از آنها با شرایط دشواری روبه‌رو هستند. بنابراین اجرای سیاست‌های شهر دوستدار کودک باید در این محله‌ها نیز مصداق داشته باشد و صرفاً به مناطق برخوردار شهر محدود نشود.»

از نگاه عطاران، برخی از کودکان ساکن در این محدوده‌ها کودکانی هستند که در خیابان‌ها کار می‌کنند؛ بخشی از کودکان ساکن این محدوده‌ها، کودکان کار و خیابان هستند. برخی نیز به‌دلیل اعتیاد اعضای خانواده، در دسترسی به امکانات آموزشی، فضاهای بازی و حتی برخورداری از رفتار برابر در جامعه با محدودیت مواجه می‌شوند. به همین دلیل، در سیاست‌گذاری شهری باید به شرایط متفاوت کودکان توجه شود.»

این کارشناس در ادامه به نتایج یکی از تجربه‌های میدانی خود در تهران اشاره کرد؛ زمانی که از تعدادی دختر وپسر پرسیده بود چه آرزویی دارند و پاسخ‌ها اغلب به محیط زندگی و محله ارتباط داشت. عطاران ادامه داد: «در یکی از بررسی‌ها از گروهی از کودکان دختر و پسر درباره بزرگ‌ترین آرزوی زندگی‌شان سؤال کردم. پرسش ما ارتباط مستقیمی با شهرداری یا مسائل شهری

نداشت و صرفاً می‌خواستیم بدانیم کودکان چه آرزوهایی دارند. بااین‌حال، بخش زیادی از پاسخ‌ها به موضوعات مرتبط با شهر دوستدار کودک مربوط می‌شد.» این کارشناس شهرسازی تأکید کرد: «بسیاری از آرزوها، داشتن خانه، امکان دوچرخه‌سواری و دسترسی به وسایل الکترونیکی بود. نکته قابل‌توجه این بود که حدود ۹۲ درصد از کودکان که باید بررسی کنیم شهرها تا چه اندازه بستر مناسبی برای بازی کودکان فراهم کرده‌اند. داشتن دوچرخه و وسایل الکترونیکی نیز در میان آرزوهای کودکان تکرار شده بود و سومین آرزوی بزرگ آنها داشتن سرنپاه امن بود. بسیاری از پسران به فوتبال اشاره کرده بودند. در کنار این موارد، بخشی از آرزوهاین ریشه در فقر اقتصادی داشت. داشتن لوازم خانگی، لباس، پول و شغل از جمله مواردی بود که کودکان به‌عنوان بزرگ‌ترین آرزوهای خود مطرح کرده بودند.»

او با اشاره به جایگاه سازمان‌های مردم‌نهاد در زندگی کودکان این محله‌ها گفت: «نکته جالب این بود که برخی از کودکان آرزو داشتند مؤسسات مردم‌نهادی که در محله‌اتفاقالیت می‌کنند، همیشه حضور داشته باشند. این موضوع نشان می‌دهد که این مؤسسات چه جایگاه مهمی در زندگی کودکان پیدا کرده‌اند. از بین رفتن اعتیاد، امکان رفتن به کتابخانه و دسترسی به کلاس‌های آموزشی نیز از دیگر خواسته‌هایی بود که کودکان مطرح کرده بودند.» عطاران در ادامه تأکید کرد که بیشتر پژوهش‌ها نشان می‌دهند کودکان، برخلاف تصور، به محیط زندگی توجه ویژه‌ای دارند: «حتی زمانی که سؤال مستقیماً درباره شهر یا محله نیست، آرزوهای آنها با کیفیت محیط سکونت، امنیت و امکانات شهری ارتباط پیدا می‌کند. این بررسی در حدود ۱۰ محله انجام شده بود و هرچند داده‌های آن به چند سال قبل مربوط می‌شود، به نظر نمی‌رسد مسائل مطرح‌شده از سوی کودکان تفاوت زیادی کرده باشد.»

این کارشناس در بخش دیگری از سخنان خود به پژوهشی در دانشگاه تهران درباره برداشت کودکان از فضای شهری مطلوب اشاره کرد و گفت: «در این پژوهش تلاش شد مشخص شود که کودکان چه ویژگی‌هایی را برای یک فضای شهری مناسب ضروری می‌دانند. در ابتدا تصور می‌کردم کودکان بیشتر به ویژگی‌های کالبدی شهر اشاره کنند و مواردی مانند شکل خیابان‌ها و فضاهای شهری برای آنها اهمیت بیشتری داشته باشد، اما نتایج مصاحبه‌ها نشان داد که مسائل اجتماعی،

ایپام ما ۱۶۱ مهر برخلاف تصور عموم، روز جهانی کودکان نیست و تنها در تقویم‌های ملی به نام کودکان است. امسال هم‌زمان با برگزاری مراسم‌های مختلف درباره کودکان، مراسم و رویدادهایی درباره تهران هم برگزار شد. یکی از این مکان‌ها مؤسسه «ته‌ریگی» بود که در نشستی با حضور سه کارشناس، از سرنوشت شهرهای دوستدار کودک گفتند. «مهرناز عطاران»، «معمار، تأکید داشت که شهر دوستدار کودک صرفاً به معنای ایجاد فضاهای رنگی برای کودکان نیست. اواز مشارکت کودکان در تصمیم‌سازی برای شهر گفت و تأکید داشت که تنها در آن صورت می‌توان گفت شهرها کودکان را دوست دارند. در ادامه، «بهیار صیرفی»، معمار و فعال حوزه کودکان، از تجربه‌های خود در مواجهه با کودکان گفت و «فروغ افشاری»، راهبر پیشبرد محلات پایلوت دوستدار کودک تهران، هم تأکید داشت که بسیاری از اقدامات صورت‌گرفته در حوزه شهر دوستدار کودک در شهر تهران مطابق اساندارها نبوده است.

کاربری‌ها و فعالیت‌های شهری نقش پررنگ‌تری در برداشت کودکان دارند.»

او تأکید کرد: «کودکان در توصیف فضای شهری مطلوب خود به موضوعاتی مانند وجود بازار و نبود دعوای در محیط اشاره کرده بودند. در حوزه محیط‌زیست نیز وجود گیاهان، پاکیزگی محیط و نبود آلودگی از جمله خواسته‌های آنها بود. در بخش دسترسی و حرکت نیز موضوعاتی مانند خودروها و علائم شهری مطرح شده بود. نقاشی‌های دیواری و ویژگی‌های بصری محیط نیز برای کودکان اهمیت داشت. در واقع، برخلاف تصور اولیه، کودکان توجه بسیار دقیقی به محیط پیرامون خود دارند و مسائل اجتماعی و فعالیت‌هایی که در فضای شهری اتفاق می‌افتد، برای آنها بسیار مهم است.»

او در پایان با اشاره به بخش دیگری از پژوهش دانشگاه تهران در محله مفت‌آباد گفت: «در این بررسی با ۱۱۴ کودک کار کردیم و از آنها خواستیم از طریق نوشتن متن و انشا، فضای شهری مطلوب خود را توصیف کنند. نتایج این پژوهش نیز نشان داد که کودکان توجه زیادی به مسائل حمل‌ونقل و موضوعات اجتماعی دارند. برخلاف تصویری که ممکن است بزرگسالان از نگاه کودکان به شهر داشته باشند، آنها نسبت به اجتماع و محیط پیرامون خود حساس هستند و به جزئیات زندگی شهری توجه ویژه‌ای نشان می‌دهند.»

وقتی بچه‌ها مشارکت کردند

بهیار صیرفی، دومین سخنران این مراسم، معمار است. او صحبت‌های خود را با پخش فیلم کوتاهی درباره کودکان کار و آرزوهای آنها آغاز کرد و سپس از تجربه‌های میدانی خود در مواجهه با کودکان گفت. یکی از این تجربه‌ها همکاری با کانون شکوفا در محله اتابک تهران بود. صیرفی گفت: «شکوفا طی چند سال پروژه‌های مختلفی را با مشارکت کودکان، مربیان و ساکنان محله اتابک در محدوده جنوب بزرگراه امام علی اجرا کرده است. این فعالیت‌ها ابتدا در مقیاس کوچک و محله آغاز شد و به‌تدریج به فضاهای شهری در مقیاسی بزرگ‌تر گسترش پیدا کرد.»

این کارشناس اضافه کرد: «فعالیت‌ها ما با نقاشی و نوشتن نقاشی‌ها در دیواره آن بنویسند. یکی از نخستین نقاشی‌ها برای ما بسیار عجیب بود. کودکی به نام ملیکا تصویری از یکی از افراد درگیر اعتیاد در محله کشیده بود. زمانی که درباره نقاشی سؤال کردیم، سایر کودکان نیز آن فرد را می‌شناختند و حتی به ویژگی ظاهری او از جمله استفاده از کلاه‌گیس، اشاره می‌کردند.

این موضوع نشان می‌داد که حضور افراد درگیر اعتیاد به بخشی از تصویر ذهنی کودکان از محله تبدیل شده است.»

صیرفی با تأکید براینکه پارک هم فضای مورد علاقه بچه‌ها بود و هم فضایی ترسناک برای آنها، ادامه داد: «در گفت‌وگو با کودکان مشخص شد که پارک محله یکی از مهم‌ترین فضاهای شهری برای آنهاست. کودکان این پارک را دوست داشتند و تمایل داشتند در آن بازی کنند، اما هم‌زمان از حضور در آن می‌ترسیدند. دلیل اصلی این ترس، حضور افراد درگیر اعتیاد و شرایط نامناسب پارک بود. حتی عبور از برخی قسمت‌های آن نیز برای کودکان دشوار بود. مدیران و مربیان کانون شکوفا نیز مطرح می‌کردند که علاقه دارند کودکان را برای فعالیت‌های جمعی به پارک ببرند، اما شرایط پارک چنین امکانی را فراهم نمی‌کند.»

این کارشناس افزود: «با همکاری مدیریت محله و شهرداری، مجوز برگزاری یک رویداد در پارک دریافت شد. در روز اجرای برنامه، بخشی از پارک پاک‌سازی و آثار به‌جامانده از مصرف مواد مخدر جمع‌آوری شد. سپس نقطه‌ای امن‌تر را برای فعالیت کودکان انتخاب کردیم و برنامه نقاشی دیواری را در آنجا برگزار کردیم.»

او اضافه کرد: «هدف این بود که کودکان با نقاشی روی دیوار پارک، احساس کنند این فضا به خودشان تعلق دارد و هنگام مراجعه دوباره با عبور از آن، احساس ترس کمتری داشته باشند. کودکان علاوه بر دیوار اصلی، روی دیوار دیگری نیز نقاشی کردند که آثار ناشی از مصرف مواد مخدر بر آن باقی مانده بود. بااین‌حال، مهم‌ترین دستاورد پروژه صرفاً نقاشی دیواری نبود. پس از اجرای این برنامه، کانون شکوفا توانست حضور مستمر خود در پارک را تثبیت کند و فعالیت‌ها به برنامه‌ای هفتگی با همراهی مادران و مربیان تبدیل شد. به این ترتیب، کودکان به‌تدریج توانستند بخشی از فضای پارک را دوباره در اختیار بگیرند و از آن استفاده کنند.»

این کارشناس در بخش دیگری از سخنان خود به تولید فیلمی درباره کودکان کار در سال ۱۳۹۸ اشاره کرد و گفت: «این فیلم با مشارکت کودکان کانون شکوفا تهیه شد و هدف آن افزایش آگاهی شهروندان نسبت به زندگی کودکان کار بود. در این فیلم، کودکان درباره تجربه کار کردن، برخورد مردم و آرزوهای آینده خود صحبت می‌کردند. برای ارائه فیلم نیز نوعی چیدمان هنری در فضای شهری طراحی کردیم که شهروندان با استفاده از هدفون، صدای کودکان را می‌شنیدند.»

صیرفی در پایان تأکید کرد: «تمام عکس‌های استفاده‌شده در این فیلم را خود کودکان گرفته بودند. تلاش ما در تمام این پروژه‌ها این بود که کودکان صرفاً مخاطب برنامه‌های فرهنگی و اجتماعی نباشند، بلکه خودشان در تولید محتوا، شناسایی مسائل محله و شکل‌گیری فعالیت‌های شهری مشارکت کنند و احساس کنند شهر و امکانات آن به آنها نیز تعلق دارد.»

سرنوشت شهر بچه‌ها

فروغ افشاری، سومین سخنران این پتل بود. او مدیرعامل انجمن کودکانی آواران شهر و راهبر پیشبرد طرح محلات پایلوت دوستدار کودک تهران است. موضوع صحبت او هم، به فراخور سابقه فعالیتش، به معرفی شهر دوستدار کودک ارتباط داشت. افشاری خط سیر شهر دوستدار کودک را مرور کرد و گفت: «سال ۷۲ کنوانسیون حقوق کودک امضا می‌شود و اولین قدم‌ها برای اینکه تهران دوستدار کودک شود، برداشته می‌شود.» موضوع

شهر دوستدار کودک در مدیریت شهری تهران سابقاتی چندساله دارد، اما در سال‌های نخست، ساختار مشخصی برای پیگیری آن وجود نداشت. حتی برای فعالیت مجموعه‌هایی که در این حوزه کار می‌کردند، مواعع اداری متعددی وجود داشت. برای مثال، در فرایند ثبت و فعالیت مجموعه‌ای که با آن همکاری داشتیم، ابتدا اعلام شد باید در قالب مؤسسه فعالیت کنیم. پس از طی مراحل ثبت مؤسسه، اعلام کردند که این ساختار پذیرفته نیست و باید شرکت ثبت شود. پس از ثبت شرکت نیز مشکلات دیگری مطرح شد. این فرایند حدود سه تا چهار سال طول کشید و نشان می‌داد که هنوز سازوکار مشخصی برای فعالیت در حوزه کودکان وجود ندارد.

او ادامه داد: «یکی از نخستین اقدامات مهم در این زمینه، تصویب مصوبه‌ای در شورای شهر تهران بود که مبنای حقوقی فعالیت شهرداری در حوزه شهر دوستدار کودک را فراهم کرد. در این مصوبه، معاونت امور اجتماعی و فرهنگی شهرداری تهران به‌عنوان متولی موضوع کودکان تعیین شد. البته مشخص نیست چرا مسئولیت اصلی این موضوع به معاونت اجتماعی و فرهنگی واگذار شد، درحالی‌که معاونت شهرسازی و معماری حتی به‌عنوان یکی از بخش‌های همکار نیز جایگاه مشخصی نداشت.» افشاری اضافه کرد: «در دهه ۹۰، پس از تصویب این مصوبه، فعالیت‌هایی در بخش‌های مختلف شهرداری تهران شکل گرفت. برای مثال، اقداماتی در حوزه مترو و حمل‌ونقل عمومی انجام شد و موضوع رایگان بودن حمل‌ونقل عمومی برای کودکان نیز هفت سال مطرح شد.»

به گفته او، مسئله این بود که اقدامات شهرداری در آن دوران باید از حالت پرکننده خارج می‌شد و در قالب برنامه‌ای یکپارچه قرار می‌گرفت. مصوبات شورای شهر برای شهرداری الزام‌آور

است، اما صرف تصویب یک مصوبه کافی نیست و باید مشخص شود که هر بخش چه مسئولیتی بر عهده دارد و اقدامات چگونه اجرا و ارزیابی می‌شوند.

او با اشاره به تدوین اسناد راهنما در حوزه شهر دوستدار کودک گفت: «در ادامه این روند، کتاب‌ها و اسناد راهنمایی تدوین شد که قرار بود مبنای برنامه‌ریزی، اجرا و ارزیابی اقدامات شهرداری‌ها قرار بگیرند. یکی از موضوعات مهم در این اسناد، توجه به مشارکت واقعی کودکان بود. برخلاف تصویری که گاهی وجود دارد، شهر دوستدار کودک صرفاً شهری نیست که تعدادی شاخص کالبدی یا استاندارد جهانی را رعایت کرده باشد، بلکه

باید نظر کودکان در تصمیم‌گیری‌ها مورد توجه قرار گیرد.»

این کارشناس تأکید کرد: «مهم‌ترین مسئله این است که از خود کودکان پرسیده شود در محیطی که زندگی می‌کنند چه چیزهایی را دوست دارند. از چه مسائلی ناراضی هستند و چه تغییراتی را ضروری می‌دانند. این موضوع به شهرهای بزرگ محدود نمی‌شود و از سکونتگاه‌های عشایری تا کلان‌شهرها را در برمی‌گیرد. در واقع، هر سکونتگاهی برای زندگی انسان‌ها شکل می‌گیرد و کودکان نیز بخشی از ساکنان آن هستند. بنابراین نیازها و خواسته‌های آنها باید در برنامه‌ریزی مورد توجه قرار گیرد.»

افشاری ادامه داد: «در جریان پیگیری برنامه شهر دوستدار کودک، مقرر شد شهرداری‌ها وضعیت خود را در این زمینه مشخص کنند و اعلام کنند چه اقداماتی انجام داده‌اند یا برای اجرای برنامه آمادگی دارند. در همین دوره، نشست‌ها و برنامه‌هایی نیز در شهرهای مختلف، از جمله اصفهان، برگزار شد و بر ضرورت انجام اقدامات اجرایی و کالبدی تأکید شد.»

این کارشناس با اشاره به تجربه تهران گفت: «در سال‌های ۱۳۹۷ و ۱۳۹۸ نشست‌های مختلفی برای پیشبرد این موضوع برگزار شد و تعدادی از شهرداران مناطق نیز در این جلسات مشارکت کردند. درابتدا سه منطقه و سپس پنج منطقه وارد فرایند شدند. هدف این بود که برای نخستین بار یک برنامه راهبردی و عملیاتی مشخص در حوزه شهر دوستدار کودک تدوین شود تا شهرداری تهران براساس آن بتواند اقدامات خود را به‌صورت مرحله‌ای پیش ببرد.»

او افزود: «قرار نبود همه مشکلات شهر در یک برنامه بزرگ و در مدت کوتاهی برطرف شود. به همین دلیل، تلاش کردیم برنامه‌ای پنج‌ساله تدوین کنیم که اقدامات آن گام به‌گام قابل اجرا باشد. در این برنامه، عدالت در دسترسی کودکان به امکانات شهری اهمیت زیادی داشت. منظور از کودک نیز تمام شهروندان زیر ۱۸ سال بودند و تلاش می‌شد خانواده‌ها نیز در فرایند مشارکت حضور داشته باشند.»

او با انتقاد از رویکردهای شهرداری گفت که آنها تصور می‌کردند داوطلبانه، اما درک درستی از فعالیت در این حوزه نداشتند. افشاری تأکید کرد: «نمی‌توان برای همه محله‌ها یک نسخه یکسان تدوین کرد. برای مثال، در منطقه دو تهران، محله‌هایی با جمعیت حدود چهار هزار و ۸۰۰ نفر و محله‌هایی با جمعیت حدود ۱۱ هزار نفر وجود دارند. حتی جمعیت برخی از این محله‌ها با جمعیت یک شهر کوچک قابل مقایسه است. از سوی دیگر بعضی محله‌ها کارکرد تجاری دارند و جمعیت ساکن آنها بسیار کمتر از جمعیت شانورشان است. در برخی محدوده‌ها نیز میزان فرسودگی بافت بیش از ۱۵ درصد است. بنابراین برنامه‌ریزی برای کودکان باید با توجه به ویژگی‌های اجتماعی، اقتصادی و کالبدی هر محله انجام شود.»

او تأکید کرد: «رویکرد اصلی ما محله‌محوری بود. براساس این رویکرد، قرار شد هر منطقه سالانه یک محله را برای اجرای برنامه شهر دوستدار کودک انتخاب کند. ابتدا باید وضعیت محله ارزیابی می‌شد و سپس براساس نتایج این ارزیابی، برنامه عملیاتی متناسب با شرایط آن تدوین می‌شد. در این فرایند، ترکیب سنی جمعیت، تعداد مدارس، موقعیت و مجاورت‌های شهری و ویژگی‌های اقتصادی و اجتماعی ساکنان مورد توجه قرار می‌گرفت.» این کارشناس حوزه کودک ادامه داد: «برای پیشبرد این برنامه، مکاتباتی نیز با وزارت کشور انجام شد. هم‌زمان افرادی در شهرداری تهران پیگیری این موضوع را بر عهده داشتند که نقش مهمی در پیشبرد برنامه ایفا کردند.»

او با اشاره به اهمیت شناخت دیدگاه کودکان گفت: «یکی از اقدامات مهم این دوره، جمع‌آوری نقاشی‌های کودکان بود. این آثار کمک می‌کرد تصویر واقعی‌تری از شهر و مسائل آن از نگاه کودکان به دست آوریم. البته صرف جمع‌آوری نقاشی کافی نیست و باید ارتباط مستقیم و مستمری با کودکان و خانواده‌های آنها برقرار شود تا بتوان نیازها و خواسته‌های واقعی آنها را شناسایی کرد.»

این فعال حقوق کودک اضافه کرد: «از دل این فعالیت‌ها تجربه‌های ارزشمندی به دست آمد و بعدها راهنمای مشارکت کودکان و نوجوانان نیز تدوین و منتشر شد. برگزاری نمایشگاه‌هایی از آثار کودکان، از جمله آثاری که از موضوع «از پشت پنجره خانه» تهیه شده بودند، از دیگر اقدامات این دوره بود. هدف این بود که کودکان بتوانند برداشت خود از محیط زندگی را بیان کنند و مدیران شهری نیز با نگاه آنها آشنا شوند.»

ادامه مطلب را در سایت پیام ما بخوانید.

است، اما صرف تصویب یک مصوبه کافی نیست و باید مشخص شود که هر بخش چه مسئولیتی بر عهده دارد و اقدامات چگونه اجرا و ارزیابی می‌شوند.

او با اشاره به تدوین اسناد راهنما در حوزه شهر دوستدار کودک گفت: «در ادامه این روند، کتاب‌ها و اسناد راهنمایی تدوین شد که قرار بود مبنای برنامه‌ریزی، اجرا و ارزیابی اقدامات شهرداری‌ها قرار بگیرند. یکی از موضوعات مهم در این اسناد، توجه به مشارکت واقعی کودکان بود. برخلاف تصویری که گاهی وجود دارد، شهر دوستدار کودک صرفاً شهری نیست که تعدادی شاخص کالبدی یا استاندارد جهانی را رعایت کرده باشد، بلکه

باید نظر کودکان در تصمیم‌گیری‌ها مورد توجه قرار گیرد.»

این کارشناس تأکید کرد: «مهم‌ترین مسئله این است که از خود کودکان پرسیده شود در محیطی که زندگی می‌کنند چه چیزهایی را دوست دارند. از چه مسائلی ناراضی هستند و چه تغییراتی را ضروری می‌دانند. این موضوع به شهرهای بزرگ محدود نمی‌شود و از سکونتگاه‌های عشایری تا کلان‌شهرها را در برمی‌گیرد. در واقع، هر سکونتگاهی برای زندگی انسان‌ها شکل می‌گیرد و کودکان نیز بخشی از ساکنان آن هستند. بنابراین نیازها و خواسته‌های آنها باید در برنامه‌ریزی مورد توجه قرار گیرد.»

افشاری ادامه داد: «در جریان پیگیری برنامه شهر دوستدار کودک، مقرر شد شهرداری‌ها وضعیت خود را در این زمینه مشخص کنند و اعلام کنند چه اقداماتی انجام داده‌اند یا برای اجرای برنامه آمادگی دارند. در همین دوره، نشست‌ها و برنامه‌هایی نیز در شهرهای مختلف، از جمله اصفهان، برگزار شد و بر ضرورت انجام اقدامات اجرایی و کالبدی تأکید شد.»

این کارشناس با اشاره به تجربه تهران گفت: «در سال‌های ۱۳۹۷ و ۱۳۹۸ نشست‌های مختلفی برای پیشبرد این موضوع برگزار شد و تعدادی از شهرداران مناطق نیز در این جلسات مشارکت کردند. درابتدا سه منطقه و سپس پنج منطقه وارد فرایند شدند. هدف این بود که برای نخستین بار یک برنامه راهبردی و عملیاتی مشخص در حوزه شهر دوستدار کودک تدوین شود تا شهرداری تهران براساس آن بتواند اقدامات خود را به‌صورت مرحله‌ای پیش ببرد.»

او افزود: «قرار نبود همه مشکلات شهر در یک برنامه بزرگ و در مدت کوتاهی برطرف شود. به همین دلیل، تلاش کردیم برنامه‌ای پنج‌ساله تدوین کنیم که اقدامات آن گام به‌گام قابل اجرا باشد. در این برنامه، عدالت در دسترسی کودکان به امکانات شهری اهمیت زیادی داشت. منظور از کودک نیز تمام شهروندان زیر ۱۸ سال بودند و تلاش می‌شد خانواده‌ها نیز در فرایند مشارکت حضور داشته باشند.»

او با انتقاد از رویکردهای شهرداری گفت که آنها تصور می‌کردند داوطلبانه، اما درک درستی از فعالیت در این حوزه نداشتند. افشاری تأکید کرد: «نمی‌توان برای همه محله‌ها یک نسخه یکسان تدوین کرد. برای مثال، در منطقه دو تهران، محله‌هایی با جمعیت حدود چهار هزار و ۸۰۰ نفر و محله‌هایی با جمعیت حدود ۱۱ هزار نفر وجود دارند. حتی جمعیت برخی از این محله‌ها با جمعیت یک شهر کوچک قابل مقایسه است. از سوی دیگر بعضی محله‌ها کارکرد تجاری دارند و جمعیت ساکن آنها بسیار کمتر از جمعیت شانورشان است. در برخی محدوده‌ها نیز میزان فرسودگی بافت بیش از ۱۵ درصد است. بنابراین برنامه‌ریزی برای کودکان باید با توجه به ویژگی‌های اجتماعی، اقتصادی و کالبدی هر محله انجام شود.»

او تأکید کرد: «رویکرد اصلی ما محله‌محوری بود. براساس این رویکرد، قرار شد هر منطقه سالانه یک محله را برای اجرای برنامه شهر دوستدار کودک انتخاب کند. ابتدا باید وضعیت محله ارزیابی می‌شد و سپس براساس نتایج این ارزیابی، برنامه عملیاتی متناسب با شرایط آن تدوین می‌شد. در این فرایند، ترکیب سنی جمعیت، تعداد مدارس، موقعیت و مجاورت‌های شهری و ویژگی‌های اقتصادی و اجتماعی ساکنان مورد توجه قرار می‌گرفت.» این کارشناس حوزه کودک ادامه داد: «برای پیشبرد این برنامه، مکاتباتی نیز با وزارت کشور انجام شد. هم‌زمان افرادی در شهرداری تهران پیگیری این موضوع را بر عهده داشتند که نقش مهمی در پیشبرد برنامه ایفا کردند.»

او با اشاره به اهمیت شناخت دیدگاه کودکان گفت: «یکی از اقدامات مهم این دوره، جمع‌آوری نقاشی‌های کودکان بود. این آثار کمک می‌کرد تصویر واقعی‌تری از شهر و مسائل آن از نگاه کودکان به دست آوریم. البته صرف جمع‌آوری نقاشی کافی نیست و باید ارتباط مستقیم و مستمری با کودکان و خانواده‌های آنها برقرار شود تا بتوان نیازها و خواسته‌های واقعی آنها را شناسایی کرد.»

این فعال حقوق کودک اضافه کرد: «از دل این فعالیت‌ها تجربه‌های ارزشمندی به دست آمد و بعدها راهنمای مشارکت کودکان و نوجوانان نیز تدوین و منتشر شد. برگزاری نمایشگاه‌هایی از آثار کودکان، از جمله آثاری که از موضوع «از پشت پنجره خانه» تهیه شده بودند، از دیگر اقدامات این دوره بود. هدف این بود که کودکان بتوانند برداشت خود از محیط زندگی را بیان کنند و مدیران شهری نیز با نگاه آنها آشنا شوند.»

ادامه مطلب را در سایت پیام ما بخوانید.

بین‌الن

آوارگی زیر سایه جنگ و تغییر اقلیم

ساکن، برای اسکان افرادی برنامه‌ریزی کنند که در بسیاری از موارد خانه، شغل و منابع درآمد خود را از دست داده‌اند.

یکی از مهم‌ترین نمونه‌های این وضعیت، سودان است. براساس آمارهای گزارش، بیش از ۱۲ میلیون و ۸۰۰ هزار نفر در این کشور آواره شده‌اند که حدود هشت میلیون و ۸۰۰ هزار نفر از آن‌ها مجبور به مهاجرت داخلی شده‌اند؛ یعنی در داخل مرزهای کشور جابه‌جا شده‌اند. این جمعیت به شهرها و سکونتگاه‌هایی پناه برده‌اند که پیش از جنگ نیز با مشکلات تأمین مسکن و خدمات اولیه روبه‌رو بودند.

در غزه هم نزدیک به دو میلیون نفر آواره شده‌اند. گزارش تأکید می‌کند که بیش از ۹۲ درصد خانه‌های این منطقه تخریب شده یا آسیب جدی دیده‌اند. چنین حجمی از تخریب، بازگشت آوارگان به خانه‌هایشان را با مشکلات گسترده‌ای مواجه کرده و بحران انسانی را تشدید کرده است.

۳ میلیارد نفر درگیر بحران مسکن

بحران مسکن فقط به کشورهای درگیر جنگ محدود نمی‌شود. گزارش برنامه اسکان بشر سازمان ملل متحد نشان می‌دهد که نزدیک به سه میلیارد نفر در جهان با مسکن نامناسب یا مشکلات دسترسی به آن روبه‌رو

به گزارش «پیام ما»، میلیون‌ها نفر در سراسر جهان به‌دلیل جنگ‌ها، تغییرات اقلیمی و بی‌ثباتی اقتصادی خانه و کاشانه خود را ترک کرده‌اند. آوارگی این روزها دیگر به معنای زندگی در اردوگاه‌های پناهندگان نیست، بسیاری از آوارگان جهان به‌جای حضور در اردوگاه‌های پناهندگان، راهی شهرهایی می‌شوند که پیش از آن هم با کمبود مسکن و خدمات عمومی روبه‌رو بوده‌اند.

گزارش «اکتبر شهری ۲۰۲۵» برنامه اسکان بشر سازمان ملل متحد نشان می‌دهد که تعداد آوارگان جهان در سال ۲۰۲۵ به بیش از ۱۷ میلیون نفر رسیده و این رقم در یک دهه گذشته تقریباً دو برابر شده است. هم‌زمان، نزدیک به سه میلیارد نفر در جهان با بحران مسکن مواجه‌اند و بیش از ۳۰۰ میلیون نفر بی‌خانمان را تجربه می‌کنند. مجموعه این شرایط، مسئله مسکن و آوارگی را به یکی از مهم‌ترین چالش‌های شهرهای جهان تبدیل کرده است.

بر اساس این گزارش، بیش از ۶ درصد پناهندگان و بیش از نیمی از آوارگان داخلی در مناطق شهری زندگی می‌کنند. این جابه‌جایی گسترده جمعیت، فشار مضاعفی بر بازار مسکن، زیرساخت‌ها و خدمات عمومی شهرها وارد کرده است. شهرهایی که مقصد آوارگان هستند، باید علاوه بر تأمین نیازهای جمعیت

آگهی مناقصه عمومی

شماره ۲۲/۱۴۰۵/ع

شرکت معدنی و صنعتی گل‌گهر (سهامی عام) در نظر دارد " ساخت و نصب ۶۰ عدد تابلو اطلاع‌رسانی " مورد نیاز مجتمع خود را از طریق برگزاری مناقصه عمومی به شخص حقوقی واجد شرایط واگذار نماید. لذا متقاضیان می‌توانند جهت اخذ اسناد مناقصه به وبسایت این شرکت به نشانی **WWW.GEG.IR** بخش مناقصه و مزایده مراجعه و اسناد مذکور را دانلود نمایند. آخرین مهلت تحویل پاکات ساعت **۱۳:۰۰** روز یکشنبه مورخ **۱۴۰۵/۰۸/۰۳** در محل دفتر کمیسیون معاملات مجتمع و یا دبیرخانه دفتر تهران به آدرس: سعادت‌آباد خیابان علامه شمالی کوچه شماره ۱۶ غربی (کوروش) پلاک ۴۸ طبقه ۴ می‌باشد. ضمناً بازدید از محل اجرای موضوع مناقصه و حضور در جلسه پرسش‌وپاسخ روز سه‌شنبه مورخ **۱۴۰۵/۰۷/۲۸** مقرر شده است و حضور در آن الزامی می‌باشد. شایان‌ذکر است فرمت ضمانت‌نامه‌های مورد تهیه می‌بایست عیناً مطابق با فرمت ارائه شده در اسناد مناقصه باشد. شرکت معدنی و صنعتی گل‌گهر در قبول یا رد هر یک از پیشنهادات بدون نیاز به ذکر دلیل و بدون جبران خسارت مختار می‌باشد.

کمیسیون معاملات شرکت معدنی و صنعتی گل‌گهر

پژوهش‌ها هزینه محیط‌زیستی واجتماعی قهوه‌را چقدر برآورد می‌کنند؟

اثرات محیط‌زیستی یک فنجان قهوه

مجموع هزینه‌های پنهان محیط‌زیستی، اجتماعی و سلامت هر تن قهوه حدود ۳۶۶۵ دلار است، درحالی‌که قیمت صادراتی هر تن قهوه اوگاندا فقط ۲۰۰۰ دلار محاسبه می‌شود

بسیاری از ما روز خود را با قهوه شروع می‌کنیم یا در طول روز حداقل یک فنجان از آن را برای انرژی گرفتن می‌نوشیم. اما آیا تابه‌حال به این فکر کرده‌ایم که هر فنجان قهوه‌ای که می‌نوشیم از کجا آمده و چه اثراتی بر محیط‌زیست آن منطقه گذاشته است؟ برای مثال، آیا باعث ازدست‌رفتن غنی‌ترین زیستگاه‌های استوایی شده است؟ یا چقدر از آب‌وهوا را آلوده کرده است؟ حتی مهم‌تر از آن، کشاورزان و تولیدکنندگان اولیه قهوه در چه شرایطی به تولید می‌پردازند؟ شاید ما قهوه را فقط یک نوشیدنی انرژی‌زا ببینیم، اما داستان پشت آن مسائل مختلفی را روایت می‌کند.

انگین شریفی ا

اخیرکارا

قهوه در سال‌های گذشته بیش از همیشه جای خود را در زندگی روزمره ایرانی‌ها باز کرده است؛ از کافه‌ها و خانه‌ها گرفته تا قفسه فروشگاه‌ها. اما پشت هر فنجان قهوه، زنجیره‌ای طولانی از تولید، فرآوری و حمل‌ونقل در جریان است؛ محصولی که هزاران کیلومتر دورتر از ایران، در مزارع کشورهای تولیدکننده کشت می‌شود و سپس به بازارهای جهانی می‌رسد.

مقاله «پیامدهای محیط‌زیستی، بهداشتی و اجتماعی در زنجیره ارزش قهوه اوگاندا: هزینه پنهان قهوه» که در سال ۲۰۲۶ منتشر شده، درباره آثار تولید قهوه بر محیط‌زیست و

محیط‌زیستی، اجتماعی و اقتصادی در زنجیره تأمین قهوه ایتالیا» که در سال ۲۰۲۵ انجام شد، پژوهشگران به این نتیجه رسیدند که ۹۵ درصد از کل آبی که در چرخه حیات قهوه مصرف می‌شود، در مرحله کشت‌وکار است. این موضوع می‌تواند بر منابع آبی محل کشت قهوه اثر بگذارد و منجر به تنش آبی و کاهش آب در دسترس جوامع محلی شود. البته تنش آبی تنها مشکلی نیست که به وجود می‌آید. داده‌های مطالعه اوگاندا از تولید پساب اسیدی قابل‌توجه در فرایند فرآوری قهوه خبر می‌دهد که می‌تواند منابع آبی را آلوده کند.

میزان مصرف آب و تولید پساب در شیوه‌های مختلف فرآوری، متفاوت است. برای تولید قهوه عربیکا از روش تر استفاده می‌شود که به آب زیادی نیاز دارد و برای هر کیلوگرم آن، ۲۰ لیتر آب مصرف و ۲۰ لیتر فاضلاب تولید می‌شود. اما در روش خشک، که در آن دانه‌ها زیر نور خورشید خشک می‌شوند، آب بسیار کمتری مصرف و فاضلاب کمتری هم تولید می‌شود. البته خشک‌کردن مکانیکی کاملاً بی‌هزینه نیست، زیرا استفاده از سوخت‌های فسیلی انرژی‌بر است و پوست قهوه، به‌عنوان محصول جانبی، در صورت دفع نامناسب، منجر به آلودگی خاک می‌شود.

ناودری تدریجی غنای زیستی

رحمان و پتریلو در پژوهشی که درباره زنجیره تأمین قهوه ایتالیا انجام داده‌اند، می‌نویسند که حدود ۸۰ درصد از زمین‌ها به کشت قهوه اختصاص دارد. این یعنی زمین‌های مناطق استوایی که غنی از تنوع زیستی‌اند، برای چندین و چند سال به کشت قهوه اختصاص می‌یابند. این کار در بیشتر مواقع به ازدست‌رفتن جنگل‌ها و کاهش تنوع زیستی منجر می‌شود. براساس داده‌های «پایش جهانی جنگل‌ها» (Global Forest Review)، از سال ۲۰۰۱ تا ۲۰۱۵ تقریباً ۱.۹ میلیون هکتار جنگل به مزارع قهوه تبدیل شده‌اند؛ البته همه این جنگل‌ها الزماً جنگل‌های بکر بارانی نبوده‌اند. در این میان، برزیل با حدود ۴۶۴ هزار هکتار، اندونزی با ۳۶۳ هزار هکتار، پرو با ۱۶۰ هزار هکتار و ویتنام با ۱۳۲ هزار هکتار، در میان کانون‌های اصلی این تغییر کاربری قرار داشته‌اند.

همچنین مقاله «هیدروژئومورفولوژی مزارع قهوه در مناطق شیب‌دار» رواناب و فرسایش سطح خاک» که در سال ۲۰۲۳ منتشر شده، درباره میزان فرسایش خاک مزارع قهوه می‌نویسد که فرسایش در مناطق زیر کشت قهوه ۱۰ تا ۱۰۰ برابر بیشتر از زمین‌های دست‌نخورده است. این میزان بین ۳ تا ۲۴ تن در هکتار در سال برآورد می‌شود. این پژوهش نشان می‌دهد که ۹۹ درصد از رسوب تولیدشده در مزرعه، ناشی از جاده‌های خاکی داخل مزارع است.

انتشار گازهای گلخانه‌ای خطرناک‌تر از دی‌اکسید کربن

پس از آسیب‌های وارده به آب و خاک، نوبت به آب‌وهوا می‌رسد. پژوهش رحمان و پتریلو درباره زنجیره تأمین قهوه ایتالیا به آلودگی هوای ناشی از تولید و فرآوری قهوه می‌پردازد؛ «کودهای نیتروژنی جزو کودهایی است که در زمان کشت قهوه استفاده می‌شود و می‌توانند اکسید نیتروژن منتشر کنند، گازی که صدها برابر از دی‌اکسید کربن قوی‌تر است و اثر گلخانه‌ای بیشتری دارد.» البته تأثیر بر آلودگی هوا و تولید گازهای گلخانه‌ای به مرحله کشت ختم نمی‌شود. ماشین‌آلات کشاورزی، فرآوری، برشته‌کاری، بسته‌بندی و توزیع، هرکدام به انرژی نیاز دارند و به انتشار گازهای گلخانه‌ای و آلاینده‌های هوا منجر می‌شوند.

مطالعه اوگاندا که میزان آسیب وارده را به شکل دلاری تعیین می‌کند، هزینه اقتصادی اثرات انتشار گازهای گلخانه‌ای و تغییر اقلیم ناشی از انتشار این گازها را به‌ازای هر تن قهوه برشته، ۷۶۰ دلار دانسته است. این هزینه شامل ۲۲۸ دلار در مرحله کشت، ۱۲۸ دلار در مرحله فرآوری اولیه، ۱۶۹ دلار در مرحله فرآوری ثانویه و ۱۵۰ دلار در مرحله عمده‌فروشی (توزیع و بازاریابی) می‌شود.

آثار محیط‌زیستی به‌جامانده از مصرف‌کننده

با رسیدن قهوه به دست مصرف‌کننده، آثار محیط‌زیستی آن به پایان نمی‌رسد. رحمان و پتریلو در مقاله خود درباره

این موضوع می‌نویسند: «اثرات پس از تولید عمدتاً ناشی از انرژی مورد نیاز برای جوشاندن آب و دم‌کردن قهوه است که در آن انتشار گازهای گلخانه‌ای اجتناب‌ناپذیر است. همچنین اگر قاله‌های قهوه که پس از دم‌آوری باقی می‌ماند، در محل‌های دفن زباله دفع شود، متان منتشر می‌کند، گازی که ۲۵ برابر قوی‌تر از دی‌اکسید کربن است.»

کارگران بی‌سروصدا استثمار می‌شوند

اما به‌جز مشکلات محیط‌زیستی، مسائل دیگری هم هستند که عموماً در مطالعات نادیده گرفته می‌شوند؛ ازجمله استثمار نیروی کار در مزارع قهوه. مطالعه‌ای دیگر در برزیل با نام «ارزیابی چرخه زندگی اجتماعی تولید اولیه قهوه در برزیل» بر بخش اجتماعی تولید قهوه تمرکز دارد. رویکردی وسیلوستری در این پژوهش نشان دادند که در تولید اولیه قهوه از کارآزنان کودکان استفاده می‌شود، کارگران امکان و توانایی ایجاد تشکل و چانه‌زنی جمعی برای بهبود شرایط خود را ندارند و از ساعات کاری طولانی و دستمزد ناکافی رنج می‌برند.

یکی از نگران‌کننده‌ترین یافته‌های این مطالعه، شیوع کار کودکان در تولید اولیه قهوه برزیل است. آمار نشان می‌دهد به‌ازای هر هزار کارگر، حدود ۲۰.۹ نفر از آن‌ها کودک هستند. پشت این آمار، فقر روستایی، درآمد ناکافی و دسترسی محدود به خدمات اجتماعی قرار دارد؛ شرایطی که گاه خانواده‌ها را به استفاده از نیروی کار کودکان در مزارع وامی‌دارد. نتیجه، چرخه‌ای از فقر است که با ترک تحصیل، فرصت‌های آینده کودکان را محدود می‌کند. قهوه همچنین در فهرست کالاهای تولیدشده با کار کودکان یا کار اجباری وزارت کار آمریکا قرار دارد؛ موضوعی که نشان می‌دهد این مشکل را نمی‌توان صرفاً موردی استثناایی دانست.

یافته‌های این پژوهش همچنین نشان می‌دهند که در زنجیره جهانی قهوه، ارزش اقتصادی لزوماً به شکلی متناسب میان بازیگران توزیع نمی‌شود. در حالی که بخش‌های پایین‌دست زنجیره، مانند برشته‌کاران و فعالان نزدیک به بازارهای مصرف، سهم بیشتری از ارزش افزوده را از طریق بازاریابی، برند و فروش دریافت می‌کنند، تولیدکنندگان کوچک در ابتدای زنجیره بخش مهمی از هزینه‌ها و ریسک‌های اقلیمی و اقتصادی را تحمل می‌کنند. این یعنی کشاورز کوچکی که در معرض خشکسالی، نوسان قیمت، آفات و هزینه ناهاده‌ها قرار دارد، سهم ناچیزی از درآمد را دریافت می‌کند و بخش مهمی از ریسک اقتصادی به دوش او می‌افتد. علاوه‌براین، همواره از کشاورزان انتظار می‌رود از روش‌های کم‌مصرف‌تر استفاده کنند، به کشاورزی ارگانیک روی بیاورند، خاک و پساب را مدیریت کنند و روش‌های جنگل‌محور را در اولویت قرار دهند؛ درحالی‌که این کارها به سرمایه‌ای نیاز دارند که کشاورز در اختیار ندارد.

در حوزه ایمنی و سلامت، آمار رسمی نشان می‌دهد که به‌ازای هر صد هزار کارگر در تولید اولیه قهوه برزیل، ۴۹.۶ حادثه رخ می‌دهد که در دسته «ریسک بسیار کم» قرار می‌گیرد. اما این عدد تنها شامل حوادث ثبت‌شده و رسمی است؛ درحالی‌که حدود ۳۷.۸ درصد از جمعیت شاغل در بخش کشاورزی برزیل غیررسمی هستند و بسیاری از کارگران به‌دلیل ترس از دست‌دادن شغل، حوادث را گزارش نمی‌کنند. همچنین مقاله «پیامدهای محیط‌زیستی، بهداشتی واجتماعی در زنجیره ارزش قهوه اوگاندا: هزینه پنهان قهوه» نشان می‌دهد که تقریباً ۱۳ درصد از کشاورزان و کارگرانی که در معرض سم‌پاشی با آفت‌کش‌ها قرار گرفته‌اند، به‌طور مستقیم با مواد شیمیایی تماس داشته‌اند؛ موضوعی که سلامت آن‌ها را به خطر انداخته است.

در نهایت، پژوهشگران مطالعه اوگاندا مجموع هزینه‌های پنهان محیط‌زیستی، اجتماعی و سلامت را حدود ۳۶۶۵ دلار به‌ازای هر تن قهوه تخمین زده‌اند؛ درحالی‌که قیمت صادراتی قهوه اوگاندا حدود ۲۰۰۰ دلار به‌ازای هر تن بوده است. این یعنی هزینه‌های پنهان ناشی از آثار منفی زنجیره قهوه تقریباً ۱.۸ برابر قیمت صادراتی محصول شده است.

پژوهشگران مطالعه

اوگاندا مجموع

هزینه‌های پنهان

محیط‌زیستی، اجتماعی

و سلامت را حدود

۳۶۶۵ دلار به‌ازای هر تن

قهوه تخمین زده‌اند

درحالی‌که قیمت

صادراتی قهوه اوگاندا

حدود ۲۰۰۰ دلار به‌ازای

هر تن بوده است

| خبر |

سازمان ملل هشدار داد

مواجهه‌کشورهای

درحال توسعه با بحران انرژی

ال نینوو هزینه‌های استقراض

کشورهای درحال‌توسعه با سه شوک هم‌زمان ناشی از بحران انرژی، پدیده ال‌نینو و افزایش سرسام‌آور هزینه‌های استقراض مواجه‌اند و به حمایت فوری جامعه بین‌المللی نیاز دارند. بازاری توسعه‌ای سازمان ملل متحد با هشدار درباره این وضعیت، بر ضرورت اقدام فوری تأکید کرده است. به گزارش گاردین، الکساندر دی‌کرو، مدیر برنامه توسعه سازمان ملل متحد، پیش از برگزاری نشست‌های سالانه صندوق بین‌المللی پول و بانک جهانی که قرار است این هفته در بانکوک برگزار شوند، خواستار «همبستگی و اقدام جهانی» شد و گفت: «کشورهای درحال‌توسعه از جهات مختلف تحت فشارند و دست‌وپایشان را به سمت‌های متفاوتی می‌کشند؛ واقعاً شرایط دشواری دارند.»

پیش از برگزاری این نشست‌ها، برنامه توسعه سازمان ملل متحد گزارشی با عنوان «هیچ فرصتی برای بازیابی نیست» منتشر کرد که خطرات ناشی از آنچه این نهاد «بحران‌های انباشته‌شونده» در حوزه‌های انرژی، اقلیم و

بدهی می‌نامد، تشریح می‌کند.

در هفته‌های اخیر هم‌زمان با ازسرگیری درگیری‌ها در خاورمیانه، قیمت نفت بار دیگر از مرز ۱۵۰ دلار به‌ازای هر بشکه فراتر رفته است.

بر اساس این گزارش، از زمان آغاز جنگ آمریکا علیه ایران در اوایل سال جاری میلادی، اقدامات اضطراری دولت‌ها توانسته است تا ۱۳۰ میلیون نفر از فقیرترین مردم جهان را از مواجهه با تمام پیامدهای افزایش قیمت‌ها مصون نگه کند. بااین‌حال، این گزارش هشدار می‌دهد که اکنون بسیاری از این افراد در معرض خطر قرار دارند؛ زیرا منابعی که دولت‌ها برای محافظت از جمعیت خود در برابر افزایش سرسام‌آور هزینه‌ها و کاهش فشارهای ناشی از آن به کار می‌گرفتند، در حال تمام‌شدن است.

دی‌کروگفت: «آنچه اکنون شاهد آن هستیم، این است که کشورها در حال تغییر مسیر سیاست‌های خود هستند و اجازه می‌دهند افزایش قیمت‌ها مستقیماً بر مردم اثر بگذارد. آن‌ها سیاست‌هایشان را تغییر می‌دهند، چون چارای ندارند؛ زیرا فضای مالی‌شان کاملاً تحلیل رفته است. ما شاهد شک‌گیری یک طوفان کامل از بحران‌ها هستیم که می‌تواند ده‌ها میلیون نفر و حتی صدها میلیون نفر، را دوباره به فقر بکشد.» در همین حال، انتظار می‌رود شدیدترین الگوی اقلیمی ال‌نینو در شاید هزار سال گذشته، موجب شکست گسترده محصولات کشاورزی و افزایش خطر وقوع رویدادهای شدید آب‌وهوایی شود. هم‌زمان، موج فروش اوراق قرضه در بازارهای جهانی، هزینه استقراض دولت‌ها را افزایش می‌دهد.

به گفته دی‌کرو، هزینه تأمین مالی از طریق انتشار اوراق قرضه برای کشورهای درحال‌توسعه در حال حاضر ۹ درصد است. اوگفت: «این رقم واقعاً بسیار بسیار بالاست و انتظار می‌رود وضعیت از اکنون تا فصل بهار وخیم‌تر شود.» اوادامه داد: «در حال حاضر برای هر یک از سه عاملی که به آن‌ها اشاره کردیم - قیمت سوخت، ال‌نینو و بازارهای اوراق قرضه - هیچ نشانه‌ای از روشنایی نمی‌بینیم.» اشفتنا

قسمتی از پلاک ۷ فرعی از ۷۵۱ اصلی واقع در بخش ۴ ارک حوزه ثبتی شازند خریداری برابر مبایعه نامه عادی از محل مالکیت رضا ذوالفقاری.

ردیف ۱۹ رای شماره ۱۰۱۲- ۱۴۰۵/۰۶/۱۱ آقای حسین ذوالفقاری فرزند عباس بشماره شناسنامه ۰ صادره از بشماره ملی ۰۶۱۰۳۳۹۵۰ درودانگ مشاع از ششدانگ یکقطعه زمین مزروعی به مساحت ۲۶۱۶/۱۸ مترمربع قسمتی از پلاک ۷ فرعی از ۷۵۱ اصلی واقع در بخش ۴ ارک حوزه ثبتی شازند خریداری برابر مبایعه نامه عادی از محل مالکیت رضا ذوالفقاری.

ردیف ۲۰ رای شماره ۱۰۱۲- ۱۴۰۵/۰۶/۱۱ آقای میثم ذوالفقاری فرزند عباس بشماره شناسنامه ۰ صادره از بشماره ملی ۰۶۱۰۳۳۹۵۰ درودانگ مشاع از ششدانگ یکقطعه زمین مزروعی به مساحت ۲۶۱۶/۱۸ مترمربع قسمتی از پلاک ۷ فرعی از ۷۵۱ اصلی واقع در بخش ۴ ارک حوزه ثبتی شازند خریداری برابر مبایعه نامه عادی از محل مالکیت رضا ذوالفقاری.

ردیف ۲۱ رای شماره ۱۰۱۳- ۱۴۰۵/۰۶/۱۱ آقای محسن ذوالفقاری فرزند عباس بشماره شناسنامه ۰ صادره از بشماره ملی ۰۶۱۰۶۷۸۳۹ درودانگ مشاع از ششدانگ یکقطعه زمین مزروعی به مساحت ۲۶۱۶/۱۸ مترمربع قسمتی از پلاک ۷ فرعی از ۷۵۱ اصلی واقع در بخش ۴ ارک حوزه ثبتی شازند خریداری برابر مبایعه نامه عادی از محل مالکیت رضا ذوالفقاری.

ردیف ۲۲ رای شماره ۱۰۱۴- ۱۴۰۵/۰۶/۱۱ آقای میثم ذوالفقاری فرزند عباس بشماره شناسنامه ۰ صادره از بشماره ملی ۰۶۱۰۳۳۹۵۰ درودانگ مشاع از ششدانگ یکقطعه زمین مزروعی به مساحت ۲۶۱۶/۱۸ مترمربع قسمتی از پلاک ۷ فرعی از ۷۵۱ اصلی واقع در بخش ۴ ارک حوزه ثبتی شازند خریداری برابر مبایعه نامه عادی از محل مالکیت رضا ذوالفقاری.

ردیف ۲۳ رای شماره ۱۰۱۵- ۱۴۰۵/۰۶/۱۱ آقای محسن ذوالفقاری فرزند عباس بشماره شناسنامه ۰ صادره از بشماره ملی ۰۶۱۰۳۳۹۵۰ درودانگ مشاع از ششدانگ یکقطعه زمین مزروعی به مساحت ۲۶۱۶/۱۸ مترمربع قسمتی از پلاک ۷ فرعی از ۷۵۱ اصلی واقع در بخش ۴ ارک حوزه ثبتی شازند خریداری برابر مبایعه نامه عادی از محل مالکیت رضا ذوالفقاری.

ردیف ۲۴ رای شماره ۱۰۱۵- ۱۴۰۵/۰۶/۱۱ آقای حسین ذوالفقاری فرزند عباس بشماره شناسنامه ۰ صادره از بشماره ملی ۰۶۱۰۳۳۹۵۰ درودانگ مشاع از ششدانگ یکقطعه زمین مزروعی به مساحت ۲۶۱۶/۱۸ مترمربع قسمتی از پلاک ۷ فرعی از ۷۵۱ اصلی واقع در بخش ۴ ارک حوزه ثبتی شازند خریداری برابر مبایعه نامه عادی از محل مالکیت رضا ذوالفقاری.

مبایعه نامه عادی از محل مالکیت حسینیعلی رفیعی، ردیف ۱۳ رای شماره ۱۰۰۶- ۱۴۰۵/۰۶/۱۱ آقای محسن ذوالفقاری فرزند عباس بشماره شناسنامه ۰ صادره از بشماره ملی ۰۶۱۰۱۶۷۸۳۹ درودانگ مشاع از ششدانگ یکقطعه زمین مزروعی به مساحت ۲۴۹۱/۳۳ مترمربع قسمتی از پلاک ۷ فرعی از ۷۵۱ اصلی واقع در بخش ۴ ارک حوزه ثبتی شازند خریداری برابر مبایعه نامه عادی از محل مالکیت رضا ذوالفقاری.

ردیف ۱۴ رای شماره ۱۰۰۸- ۱۴۰۵/۰۶/۱۱ آقای حسین ذوالفقاری فرزند عباس بشماره شناسنامه ۰ صادره از بشماره ملی ۰۶۱۰۳۳۹۵۰ درودانگ مشاع از ششدانگ یکقطعه زمین مزروعی به مساحت ۲۴۹۱/۳۳ مترمربع قسمتی از پلاک ۷ فرعی از ۷۵۱ اصلی واقع در بخش ۴ ارک حوزه ثبتی شازند خریداری برابر مبایعه نامه عادی از محل مالکیت رضا ذوالفقاری.

ردیف ۱۵ رای شماره ۱۰۱۰- ۱۴۰۵/۰۶/۱۱ آقای میثم ذوالفقاری فرزند عباس بشماره شناسنامه ۰ صادره از بشماره ملی ۰۶۱۰۳۳۹۵۰ درودانگ مشاع از ششدانگ یکقطعه زمین مزروعی به مساحت ۲۴۹۱/۳۳ مترمربع قسمتی از پلاک ۷ فرعی از ۷۵۱ اصلی واقع در بخش ۴ ارک حوزه ثبتی شازند خریداری برابر مبایعه نامه عادی از محل مالکیت رضا ذوالفقاری.

ردیف ۱۶ رای شماره ۱۰۱۶- ۱۴۰۵/۰۶/۱۱ آقای میثم ذوالفقاری فرزند عباس بشماره شناسنامه ۰ صادره از بشماره ملی ۰۶۱۰۳۳۹۵۰ درودانگ مشاع از ششدانگ یکقطعه زمین مزروعی به مساحت ۲۴۹۱/۳۳ مترمربع قسمتی از پلاک ۷ فرعی از ۷۵۱ اصلی واقع در بخش ۴ ارک حوزه ثبتی شازند خریداری برابر مبایعه نامه عادی از محل مالکیت رضا ذوالفقاری.

ردیف ۱۷ رای شماره ۱۰۱۸- ۱۴۰۵/۰۶/۱۱ آقای محسن ذوالفقاری فرزند عباس بشماره شناسنامه ۰ صادره از بشماره ملی ۰۶۱۰۱۶۷۸۳۹ درودانگ مشاع از ششدانگ یکقطعه زمین مزروعی به مساحت ۲۴۹۱/۳۳ مترمربع قسمتی از پلاک ۷ فرعی از ۷۵۱ اصلی واقع در بخش ۴ ارک حوزه ثبتی شازند خریداری برابر مبایعه نامه عادی از محل مالکیت رضا ذوالفقاری.

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور

اداره کل ثبت اسناد و املاک استان مرکزی

اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک شازند

برابر مبایعه نامه عادی از محل مالکیت حسین جهان نژادیان.

ردیف ۶ رای شماره ۱۰۰۳- ۱۴۰۵/۰۶/۱۱ آقای سعید یوسفی فرزند حسن بشماره شناسنامه ۰۶۱۰۱۳۴۴۴۸ صادره ازاراک بشماره ملی ۰۶۱۰۱۳۴۴۴۸ از ششدانگ یکباب ساختمان به مساحت ۲۹۵/۰۲ مترمربع قسمتی از پلاک ۴۸ اصلی واقع در بخش ۴ ارک حوزه ثبتی شازند خریداری برابر مبایعه نامه عادی از محل مالکیت اسماعیل رضائی.

ردیف ۵ رای شماره ۱۰۰۳۳- ۱۴۰۵/۰۶/۱۱ آقای سعید یوسفی فرزند حسن بشماره شناسنامه ۰۶۱۰۱۳۴۴۴۸ صادره ازاراک بشماره ملی ۰۶۱۰۱۳۴۴۴۸ از ششدانگ یکقطعه زمین مزروعی به مساحت ۲۲۰ مترمربع قسمتی از پلاک ۴۸ اصلی واقع در بخش ۴ ارک حوزه ثبتی شازند خریداری برابر مبایعه نامه عادی از محل مالکیت اسماعیل رضائی.

ردیف ۶ رای شماره ۱۰۰۴۵- ۱۴۰۵/۰۶/۱۱ آقای محمدجعفر اکبری فرزند محمدصادق بشماره شناسنامه ۴ صادره ازبشماره ملی ۰۲۶۱۶۲۹۶۱۸ در ششدانگ یکقطعه زمین مزروعی به مساحت ۵۹/۱۴ مترمربع قسمتی از پلاک ۱۰۳ اصلی واقع در بخش ۴ ارک حوزه ثبتی شازند خریداری برابر مبایعه نامه عادی از محل مالکیت غلامعلی علی اکبری.

ردیف ۷ رای شماره ۱۰۰۴۸- ۱۴۰۵/۰۶/۱۱ آقای محمدجعفر اکبری فرزند محمدصادق بشماره شناسنامه ۴ صادره ازبشماره ملی ۰۶۱۱۶۲۹۶۱۸ در ششدانگ یکقطعه زمین مزروعی به مساحت ۱۱۵۸/۳۴ مترمربع قسمتی از پلاک ۱۰۳ اصلی واقع در بخش ۴ ارک حوزه ثبتی شازند خریداری برابر مبایعه نامه عادی از محل مالکیت غلامعلی علی اکبری.

ردیف ۸ رای شماره ۱۰۰۵۲- ۱۴۰۵/۰۶/۱۱ آقای محمدجعفر اکبری فرزند محمدصادق بشماره شناسنامه ۴ صادره

نوبت اول

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی واریاضی وساختمانهای فاقد سند رسمی بنابر آراء صادره هیاتهای موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی وساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی شهرستان شازند تصرفات مالکانه وبلاعراض متقاضیان محرز گردیده است لذا مشخصات متقاضیان واملاک موردتقاضا به شرح زیر به منظور اطلاع عموم دردونوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی میشود در صورتی که اشخاص نسبت به صدورسند مالکیت بنام متقاضیان اعتراضی داشته باشند میتوانند ازن تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دوماه اعتراض خود را به اداره ثبت اسنادو املاک محل تسلیم ویس اراخذ رسید طرف مدت یکماه از تاریخ اعتراض دادخواست خود را به مرجع قضائی تقدیم نمایند

ردیف ۱ رای شماره ۱۰۰۳۶- ۱۴۰۵/۰۶/۱۱ خانم فریده نجفی فرزند قربانعلی بشماره شناسنامه ۱۲ صادره از بشماره ملی ۰۲۶۱۱۵۲۹۵۶ در ششدانگ عرصه یکباب عمارت به مساحت ۷۱/۴۰ مترمربع قسمتی از پلاک ۴۸ اصلی واقع در بخش ۴ ارک حوزه ثبتی شازند خریداری برابر مبایعه نامه عادی از محل مالکیت خود متقاضی.

ردیف ۲ رای شماره ۱۰۰۴۰- ۱۴۰۵/۰۶/۱۰ آقای حسین جهان نژادیان فرزند علیرضا بشماره شناسنامه ۰۶۵۲۸۵۹۹۰ صادره از بشماره ملی ۰۵۷۲۸۰۶۵۲۸ در ششدانگ یکقطعه باغ به مساحت ۸۰۰ مترمربع قسمتی از پلاک ۵۴ اصلی واقع در بخش ۴ ارک حوزه ثبتی شازند خریداری

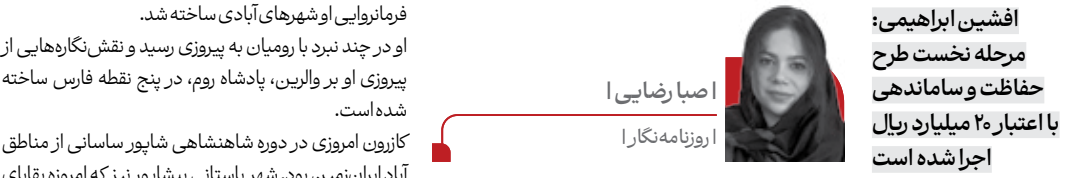

میراث آثار ایران

عملیات اجرایی آغاز نشد

مرمت تندیس «شاپور یکم» در مرحله ابتدایی است

مجسمه «شاپور اول ساسانی» در «غار شاپور»، پس از سال‌ها بی‌توجهی، در مرحله مستندسازی و تدوین طرح حفاظت و مرمت قرار گرفته است. در این مرحله، بررسی آسیب‌ها، نصب داربست تخصصی، ایجاد حفاظ برای جلوگیری از لمس مجسمه و ساماندهی قطعات جداشده در دستور کار است. اجرای پروژه بین دو تا دو سال ونیم پیش‌بینی شده، اما هنوز عملیات مرمت آغاز نشده است. کارشناسان تأکید دارند که هرگونه مداخله یا تصمیم درباره جابه‌جایی مجسمه باید پس از بررسی‌های علمی، آزمایش سنگ و تدوین طرحی تخصصی انجام شود.

گام نخست پروژه ساماندهی مجسمه شاپور در غار شاپور شهرستان کازرون، یکم مهرماه ۱۴۰۵، آغاز شد؛ پروژه‌ای که مرمت تندیس شاپور یادگار باشکوه تندیس‌تراشی ایران باستان و بزرگ‌ترین تندیس تاریخ ایران، یکی از بخش‌های اصلی آن به شمار می‌رود. شاپور دومین پادشاه سلسله ساسانیان بود. در دوره

شازند خریداری برابر مباحثه نامه عادی از محل مالکیت اسفندبیارمحمودی، ردیف ۳۹ رای شماره ۱۰۴۲۸-۰۶/۱۶/۱۴۰۵/ آقای سیاوش یکی فرزند جمع اله بشماره شناسنامه ۰ صادره ازبشماره ملی ۰۹۸۲۲۵۰۶ درششدانگ یکقطعه زمین مزروعی به مساحت ۸۳۶/۶۳ متروبریع قسمتی از پلاک ۷ فرعی ۱۵۸ اصلی واقع در بخش۴ ارک حوزة ثبتي شازند خریداری برابر مباحثه نامه عادی از محل مالکیت رضا ذوالفقاری.

ردیف ۳۱ رای شماره ۱۰۷۴-۱۴۰۵/۰۶/۱۱ آقای حسین ذوالفقاری فرزند عباس بشماره شناسنامه ۰ صادره از بشماره ملی ۰۶۱۳۳۹۵۰۶ درردودانگ مشاع از ششدانگ یکقطعه زمین مزروعی به مساحت ۳۳۷/۱۳ متروبریع قسمتی از پلاک ۴ فرعی ۱۵۸ اصلی واقع در بخش۴ ارک حوزة ثبتي شازند خریداری برابر مباحثه نامه عادی از محل مالکیت رضا ذوالفقاری. ردیف ۳۳ رای شماره ۱۰۷۲-۱۴۰۵/۰۶/۱۱ آقای میثم ذوالفقاری فرزند عباس بشماره شناسنامه ۷۴ صادره از بشماره ملی ۰۶۲۴۴۳۷۱۶ درردودانگ مشاع از ششدانگ یکقطعه زمین مزروعی به مساحت ۳۳۷/۳۵ متروبریع قسمتی از پلاک ۴ فرعی ۱۵۸ اصلی واقع در بخش۴ ارک حوزة ثبتي شازند خریداری برابر مباحثه نامه عادی از محل مالکیت رضا ذوالفقاری.

ردیف ۳۴ رای شماره ۱۰۸۶-۱۴۰۵/۰۶/۱۱ آقای میثم ذوالفقاری فرزند عباس بشماره شناسنامه ۷۴ صادره از بشماره ملی ۰۶۲۴۴۳۷۱۶ درردودانگ مشاع از ششدانگ یکقطعه زمین مزروعی به مساحت ۳۳۷/۳۵ متروبریع قسمتی از پلاک ۴ فرعی ۱۵۸ اصلی واقع در بخش۴ ارک حوزة ثبتي شازند خریداری برابر مباحثه نامه عادی از محل مالکیت رضا ذوالفقاری.

ردیف ۳۵ رای شماره ۱۰۹۲-۱۴۰۵/۰۶/۱۱ آقای محسن ذوالفقاری فرزند عباس بشماره شناسنامه ۰ صادره از بشماره ملی ۰۶۱۶۷۸۳۹ درردودانگ مشاع از ششدانگ یکقطعه زمین مزروعی به مساحت ۶۵۴/۵۶ متروبریع قسمتی از پلاک ۷ فرعی ۱۵۸ اصلی واقع در بخش۴ ارک حوزة ثبتي شازند خریداری برابر مباحثه نامه عادی از محل مالکیت رضا ذوالفقاری. ردیف ۳۶ رای شماره ۱۰۸۸-۱۴۰۵/۰۶/۱۱ آقای حسین ذوالفقاری فرزند عباس بشماره شناسنامه ۰ صادره از بشماره ملی ۰۶۱۳۳۹۵۰۶ درردودانگ مشاع از ششدانگ یکقطعه زمین مزروعی به مساحت ۶۵۴/۵۶ متروبریع قسمتی از پلاک ۴ فرعی ۱۵۸ اصلی واقع در بخش۴ ارک حوزة ثبتي شازند خریداری برابر مباحثه نامه عادی از محل مالکیت رضا ذوالفقاری.

ردیف ۳۷ رای شماره ۱۰۹۷-۱۴۰۵/۰۶/۱۱ آقای علی اکبر بخشی فرزند محمدجعفر بشماره شناسنامه ۸ صادره از بشماره ملی ۰۶۲۲۲۲۴۳ درششدانگ یکقطعه زمین مزروعی به مساحت ۱۲۸/۹۸ متروبریع قسمتی از پلاک ۴۱ اصلی واقع در بخش۴ ارک حوزة ثبتي شازند خریداری برابر مباحثه نامه عادی از محل مالکیت غلامرضا مشهدی.

ردیف ۳۸ رای شماره ۱۰۴۵۸-۱۴۰۵/۰۶/۱۶ آقای روح اله کاظمی فرزند محمدصادق بشماره شناسنامه ۷۴ صادره از بشماره ملی ۰۶۲۱۲۵۶۱۶ درششدانگ یکقطعه باغ به مساحت ۶۶۰/۸۶ متروبریع قسمتی از پلاک۴ فرعی از ۹۵ اصلی واقع در بخش۴ ارک حوزة ثبتي

داربست حفاظتی نصب شده است
افشین ابراهیمی، مدیر پایگاه میراث جهانی منظر باستان‌شناسی ساسانی فارس ـ شهر تاریخی بیشاپور به خبرنگار «پیام ما» می‌گوید: «اکنون تیمی تشکیل داده‌ایم و در حال تدوین طرح مرمت این اثر هستیم. در حال حاضر فقط اطراف این مجسمه راحصارکشی کرده‌ایم وفعالیت‌های اجرایی راآغاز نکرده‌ایم.»

او با اشاره به اینکه در مرمت اثر، حفاظت و زیبایی‌شناسی را هر دو در نظر می‌گیرند، بیان می‌کند: «هنوز مشخص نشده است که از چه روشی برای مرمت این اثر استفاده خواهیم کرد، اما تیمی از متخصصان تشکیل داده‌ایم و چه برای مرمت وحصارکشی وچه برای نگارش طرح، ازافراد متخصص استفاده می‌کنیم.»

ابراهیمی تأکید می‌کند: «مرحله نخست طرح حفاظت و ساماندهی مجسمه شاپور اول ساسانی در غار شاپور با ۲ میلیارد ریال اعتبار از محل منابع نفت اجرا شده است. این عملیات با استفاده از روش فتوگرامتری برد کوتاه و بلند و با بهره‌گیری از پهباد و دوربین انجام می‌شود و بر اساس داده‌های به‌دست‌آمده، طرح کلی حفاظت اثر تهیه می‌شود. در گام دوم، یک داربست فنی و حفاظتی به ابعاد چهار در چهار متر وارتفاع هفت متر در اطراف مجسمه نصب می‌شود تا امکان دسترسی ایمن و مناسب تیم‌های حفاظت و مرمت به بخش‌های مختلف پیکره فراهم‌شود.»

ابراهیمی می‌افزاید: «ایجاد یک حفاظ شفاف پلی‌کربناتی در اطراف مجسمه، با فاصله‌ای مناسب و ایمن، اقدام سوم این پروژه است که با هدف جلوگیری از دسترسی مستقیم بازدیدکنندگان و لمس پیکره اجرا می‌شود. علاوه بر این، عملیات ساماندهی و حفاظت از قطعات جداشده مجسمه که در اطراف آن پراکنده‌اند نیز به‌عنوان چهارمین محور این مرحله اجرا شده‌است.»

ابراهیمی درباره مدت‌زمان اجرای طرح می‌گوید: «پیش‌بینی می‌شود مرحله اول طرح حدود سه ماه وکل پروژه بین دو تا دو سال ونیم زمان ببرد. با توجه به برنامه‌ریزی انجام‌شده، پس از پایان عملیات، داربست‌های نصب‌شده جمع‌آوری می‌شوند. مجسمه شاپور آخرین بار در دوره پهلوی دوم سرپا شده و پاهایی سیمانی برای آن نصب شده بود و از آن زمان تاکنون اقدام مرمتی جدی روی این اثر انجام نشده‌است. بررسی‌های مقدماتی نشان داده‌است که پیکره به اقدامات فنی و تخصصی اضطراری نیاز دارد و اجرای این مرحله می‌تواند گام نخست برای تحقق این امر مهم باشد.»

اومی‌افزاید: «علاوه بر مستندسازی که به آن اشاره شد، داربست فنی و حفاظتی با ابعاد چهار در چهار متر و ارتفاع هفت متر در اطراف مجسمه نصب می‌شود تا دسترسی‌های بعدی برای تیم حفاظت و مرمت مهیا شود. همچنین در این مرحله باید گونه‌های کنترل تردد گردشگران و جلوگیری از لمس مستقیم مجسمه و بروز هرگونه آسیب احتمالی، حفاظ شفاف پلی‌کربناتی با ارتفاعی مناسب در اطراف مجسمه نصب می‌شود.»

مرمت در مرحله طرح و حصارکشی است
سیروس زارع، استادکار با تجربه در زمینه مرمت آثار سنگی، به خبرنگار «پیام ما» می‌گوید: «فعلاً تنها مرحله طرح مرمت آغاز

شده و حصارکشی اطراف آن صورت گرفته‌است.»

او درباره وضعیت مجسمه شاپور و ضرورت بررسی‌های پیش از مرمت آن می‌گوید: «این مجسمه از سال ۱۳۳۶ در وضعیت فعلی قرار گرفته و در این مدت، اقداماتی برای تثبیت آن انجام شده است. در آن زمان، برای نگه‌داشتن مجسمه در حالت ایستاده، بخش‌هایی از پایه آن با سیمان و بتن تقویت شد. با این حال، امروز نمی‌توان بدون بررسی وضعیت موجود و شناخت آسیب‌ها درباره شیوه مرمت آن تصمیم گرفت. در حال حاضر، ابتدا باید به مجسمه نزدیک شد. آسیب‌های آن را به‌دقت بررسی کرد و آزمایش‌های لازم را روی سنگ انجام داد. پس از این مراحل می‌توان درباره انتخاب مواد و مصالح مناسب تصمیم گرفت و طرحی مدون برای مرمت تهیه کرد. چنین طرحی باید به‌تصویب کارشناسان برسد و بر اساس اصول علمی و تجربه اجرایی تنظیم شود.»

زارع تأکید می‌کند: «دست‌زدن به مجسمه شاپور بدون داشتن طرح مشخص، بسیار نادرست است و من شخصاً چنین کاری نمی‌کنم. این مجسمه از آثار شاخص دوران باستان ایران است و تصمیم‌گیری درباره آن نباید به‌نظر یک نفر محدود شود. لازم است کارشناسان مختلف، بر اساس تخصص و بررسی‌های خود، درباره شیوه مداخله تصمیم بگیرند. تهیه طرح مرمت و اجرای آن دو موضوع متفاوت‌اند. ممکن است بهترین طرح هم نوشته شود، اما برای اجرای درست آن به فردی نیاز است که تجربه عملی کار با سنگ را داشته باشد. شناخت ویژگی‌های سنگ و تجربه مرمت آثار سنگی در اجرای طرح اهمیت زیادی دارد. از سوی دیگر، تجربه به‌تنهایی جای بررسی‌های علمی و کارشناسی را نمی‌گیرد و این دویابد در کنار یکدیگر قرار بگیرند.»

این مرمتگر آثار سنگی با اشاره به ضرورت بهره‌گیری از دانش دانشگاهی و تجربه عملی می‌افزاید: «نمی‌توان صرفاً به این دلیل که فردی تجربه دارد، بررسی‌های تخصصی را کنار گذاشت؛ همان‌طور که نمی‌توان اجرای یک طرح را بدون توجه به تجربه مرمتگر به اویسپرد. هر دو بخش باید جدی گرفته شوند. یکی از موضوعات مطرح درباره مجسمه شاپور، احتمال جابه‌جایی آن است. از نظر فنی، امکان جابه‌جایی سنگ‌هایی با ابعاد وزن بسیار زیاد وجود دارد و ما در طول سال‌ها سنگ‌های بزرگ‌تر از این هم کار کرده‌ایم. با این حال، امکان فنی به معنای تصمیم قطعی برای جابه‌جایی نیست. برای چنین اقدامی باید محاسبات لازم انجام شود و همه مراحل بر اساس طرحی دقیق پیش‌برود.»

او می‌افزاید: «در شرایط فعلی، نمی‌توان درباره جابه‌جایی مجسمه حکم قطعی داد. ابتدا باید بررسی‌های تخصصی انجام شود و سپس، با توجه به نتایج، درباره شیوه مداخله تصمیم گرفت. هر اقدامی باید از پیش‌بینی پیش‌بینی شده باشد تا در جریان آن، به مجسمه وارد نشود. این مرحله باید گونه‌های انجام شود که امکان بررسی بخش‌های آسیب‌دیده و قطعات سنگی پراکنده در اطراف مجسمه فراهم‌شود. بخش‌هایی از اثر، از جمله قسمت‌هایی از دست و کمر، نیازمند بررسی و شناسایی‌اند تا مشخص شود آیا قطعات موجود قابلیت بازگرداندن به جای اصلی خود را دارند یا خیر.»

زارع با اشاره به سابقه حرفه‌ای خود می‌گوید: «۳۴ سال و دو ماه

از بشماره ملی ۰۶۲۳۶۹۷۷۴ در ششدانگ یکقطعه زمین مزروعی به مساحت ۱۴۰۶/۹۲ متروبریع قسمتی از پلاک ۲۲۸ اصلی واقع در بخش ۵ ارک حوزة ثبتي شازند خریداری برابر مباحثه نامه عادی از محل مالکیت عبدالحمیدبنابهای. ردیف ۶۸ رای شماره ۱۳۶۸-۱۴۰۵/۰۶/۲۸ آقای هادی بناهی پور فرزند نصرت اله بشماره شناسنامه ۶۴۰ صادره از بشماره ملی ۰۶۲۳۶۹۷۷۴ در ششدانگ یکقطعه زمین مزروعی به مساحت ۱۵۸/۶۳ متروبریع قسمتی از پلاک ۲۲۸ اصلی واقع در بخش ۵ ارک حوزة ثبتي شازند خریداری برابر مباحثه نامه عادی از محل مالکیت عبدالحمیدبنابهای.

ردیف ۶۹ رای شماره ۱۳۱۶-۱۴۰۵/۰۶/۲۸ آقای هادی بناهی پور فرزند نصرت اله بشماره شناسنامه ۶۴۰ صادره از بشماره ملی ۰۶۲۳۶۹۷۷۴ در ششدانگ یکقطعه زمین مزروعی به مساحت ۱۴۷۴/۳۲ متروبریع قسمتی از پلاک ۲۲۸ اصلی واقع در بخش ۵ ارک حوزة ثبتي شازند خریداری برابر مباحثه نامه عادی از محل مالکیت عبدالحمیدبنابهای. ردیف ۷۰ رای شماره ۱۳۱۳-۱۴۰۵/۰۶/۲۸ آقای هادی بناهی پور فرزند نصرت اله بشماره شناسنامه ۶۴۰ صادره از بشماره ملی ۰۶۲۳۶۹۷۷۴ در ششدانگ یکقطعه زمین مزروعی به مساحت ۱۴۷۴/۳۲ متروبریع قسمتی از پلاک ۲۲۸ اصلی واقع در بخش ۵ ارک حوزة ثبتي شازند خریداری برابر مباحثه نامه عادی از محل مالکیت عبدالحمیدبنابهای. ردیف ۷۱ رای شماره ۱۳۴۲-۱۴۰۵/۰۶/۲۸ آقای هادی بناهی پور فرزند نصرت اله بشماره شناسنامه ۶۴۰ صادره از بشماره ملی ۰۶۲۳۶۹۷۷۴ در ششدانگ یکقطعه زمین مزروعی به مساحت ۱۴۷۴/۳۲ متروبریع قسمتی از پلاک ۲۲۸ اصلی واقع در بخش ۵ ارک حوزة ثبتي شازند خریداری برابر مباحثه نامه عادی از محل مالکیت عبدالحمیدبنابهای.

ردیف ۷۲ رای شماره ۱۳۰۷-۱۴۰۵/۰۶/۲۸ آقای هادی بناهی پور فرزند نصرت اله بشماره شناسنامه ۶۴۰ صادره از بشماره ملی ۰۶۲۳۶۹۷۷۴ در ششدانگ یکقطعه زمین مزروعی به مساحت ۷۵۸/۱ متروبریع قسمتی از پلاک ۲۲۸ اصلی واقع در بخش ۵ ارک حوزة ثبتي شازند خریداری برابر مباحثه نامه عادی از محل مالکیت عبدالحمیدبنابهای. ردیف ۷۳ رای شماره ۱۳۰۷-۱۴۰۵/۰۶/۲۸ آقای هادی بناهی پور فرزند نصرت اله بشماره شناسنامه ۶۴۰ صادره از بشماره ملی ۰۶۲۳۶۹۷۷۴ در ششدانگ یکقطعه زمین مزروعی به مساحت ۱۴۰۶/۳۵ متروبریع قسمتی از پلاک ۲۲۸ اصلی واقع در بخش ۵ ارک حوزة ثبتي شازند خریداری برابر مباحثه نامه عادی از محل مالکیت عبدالحمیدبنابهای.

ردیف ۷۴ رای شماره ۱۲۹۶-۱۴۰۵/۰۶/۲۸ آقای هادی بناهی پور فرزند نصرت اله بشماره شناسنامه ۶۴۰ صادره از بشماره ملی ۰۶۲۳۶۹۷۷۴ در ششدانگ یکقطعه زمین مزروعی به مساحت ۱۴۰۶/۳۵ متروبریع قسمتی از پلاک ۲۲۸ اصلی واقع در بخش ۵ ارک حوزة ثبتي شازند خریداری برابر مباحثه نامه عادی از محل مالکیت عبدالحمیدبنابهای. ردیف ۷۵ رای شماره ۱۳۶۶-۱۴۰۵/۰۶/۲۸ آقای هادی بناهی پور فرزند نصرت اله بشماره شناسنامه ۶۴۰ صادره از بشماره ملی ۰۶۲۳۶۹۷۷۴ در ششدانگ یکقطعه زمین مزروعی به مساحت ۱۴۰۶/۳۵ متروبریع قسمتی از پلاک ۲۲۸ اصلی واقع در بخش ۵ ارک حوزة ثبتي شازند خریداری برابر مباحثه نامه عادی از محل مالکیت عبدالحمیدبنابهای.

ردیف ۷۶ رای شماره ۱۳۶۴-۱۴۰۵/۰۶/۲۸ آقای هادی بناهی پور فرزند نصرت اله بشماره شناسنامه ۶۴۰ صادره از بشماره ملی ۰۶۲۳۶۹۷۷۴ در ششدانگ یکقطعه زمین مزروعی به مساحت ۱۴۰۶/۳۵ متروبریع قسمتی از پلاک ۲۲۸ اصلی واقع در بخش ۵ ارک حوزة ثبتي شازند خریداری برابر مباحثه نامه عادی از محل مالکیت عبدالحمیدبنابهای.

است که درخت جمشید فعالیت می‌کنم، اما تجربه‌کاری من به این محوطه محدود نمی‌شود. در آرامگاه سعدی، کرمانشاه، آبادانای شوش و محوطه‌های تاریخی دیگری نیز در زمینه مرمت آثار سنگی فعالیت داشته‌ام. در طول این سال‌ها، با آثار سنگی متعددی کار کرده‌ام و تجربه به من آموخته‌است که نباید در مرمت، کاری انجام داد که به تخریب بیشتر اثر منجر شود. همه مراحل باید مطابق اصول و پس از بررسی موارد ضروری پیش از مداخله انجام شوند.»

این مرمتگر با اشاره به دشواری دسترسی به مجسمه شاپور می‌گوید: «دسترسی به این محل بسیار دشوار است و انتقال تجهیزات و ابزارهای مورد نیاز به آنجا با محدودیت‌های جدی روبه‌روست. حتی انتقال ابزار با چهارپایان نیز به‌سادگی امکان‌پذیر نیست. بنابراین، برنامه‌ریزی برای اجرای عملیات باید با در نظر گرفتن شرایط محوطه و امکانات موجود انجام شود. علاقه به میراث فرهنگی و احساس مسئولیت در برابر آثار تاریخی مهم است، اما این علاقه نباید جایگزین اصول حرفه‌ای شود. در مرمت اثری مانند مجسمه شاپور، باید دانش کارشناسی، تجربه اجرایی و برنامه‌ای دقیق در کنار هم قرار بگیرند تا مداخله‌ای سنجیده و قابل دفاع انجام شود.»

غار شاپور و اثر بی‌نظیرش

محمد خلیل محمودی، مدیر داخلی مجموعه میراث جهانی بیشاپور، به خبرنگار «پیام ما» می‌گوید: «در دل رشته‌کوه‌های زاگرس، در انتهای تنگه چوکان و در فاصله شش کیلومتری شهر باستانی بیشاپور، از توابع شهرستان کازرون، غاری طبیعی و عظیم‌الجثه در دوسوم ارتفاع کوه واقع شده است. دهانه این غار که نزدیک به ۳۰ متر عرض دارد، بر فراز دشتی گسترده گشوده می‌شود و در ارتفاعی حدوده ۸۰ متر از سطح زمین قرار گرفته است.» او می‌افزاید: «این غار به سبب پیکره‌ای که در دهانه آن جای دارد، به غار شاپور شهرت یافته و مجسمه موجود در آن از شاهکارهای هنری دوران ساسانی به شمار می‌رود. دسترسی به این اثر از طریق مسیری کوهستانی و مارپیچ صورت می‌گیرد. پس از پیمودن بیش از ۲۳۰۰ متر به پله‌هایی می‌رسیم که در دوران قبل احداث شده‌اند و بیش از ۲۲۸ پله دارند. پیمودن این پلکان، بازدیدکننده را به دهانه باشکوه غار می‌رساند. شهر چراگوش تاریخی بیشاپور نیز به فرمان شاپور یکم ساسانی بنیان نهاده شد و به‌عنوان پایتخت زمستانی او، یکی از مشهورترین شهرهای اوایل دوره ساسانی محسوب می‌شد.» محمودی می‌گوید: «آنجه این مکان را به یکی از شگفت‌انگیزترین آثار هنر باستانی ایران بدل ساخته، پیکره عظیم شاپور یکم، دومین شهریار ساسانی (۲۴۰ تا ۲۷۲ میلادی)، است. این پیکره از یک ستون آهنکی چکیده (استالاکمیت) که به‌طور طبیعی در دل غار رویداده بود، تراشیده شده است. بلندای پیکره به ۶/۰ متر و پهنای شاه‌هایش به بیش از شگفت‌انگیزترین آثار هنر باستانی ایران بدل ساخته، از هنرهای تصویری دوران ساسانی است و در هنر باستانی خاور نزدیک نیز نمونه‌ای استثنایی به شمار می‌آید. این مجسمه در فاصله حدود۲۳۵ متردهانه غار بر چهارمین سکو از میان پنج سکوی موجود و اندکی پایین‌تر از سطح ورودی، جای گرفته‌است.»

ادامه مطلب را در سایت پیام ما بخوانید.

بناهی پور فرزند نصرت اله بشماره شناسنامه ۶۴۰ صادره از بشماره ملی ۰۶۲۳۶۹۷۷۴ درششدانگ یکقطعه زمین مزروعی به مساحت ۸۰۶/۸ متروبریع قسمتی از پلاک ۲۲۸ اصلی واقع در بخش ۵ ارک حوزة ثبتي شازند خریداری برابر مباحثه نامه عادی از محل مالکیت عبدالحمید بناهی.

ردیف ۷۷ رای شماره ۱۳۵۵-۱۴۰۵/۰۶/۲۸ آقای هادی بناهی پور فرزند نصرت اله بشماره شناسنامه ۶۴۰ صادره از بشماره ملی ۰۶۲۳۶۹۷۷۴ در ششدانگ یکقطعه زمین مزروعی به مساحت ۵۵۴۴/۸۱ متروبریع قسمتی از پلاک ۲۲۸ اصلی واقع در بخش ۵ ارک حوزة ثبتي شازند خریداری برابر مباحثه نامه عادی از محل مالکیت عبدالحمیدبنابهای. ردیف ۷۸ رای شماره ۱۳۴۶-۱۴۰۵/۰۶/۲۸ آقای هادی بناهی پور فرزند نصرت اله بشماره شناسنامه ۶۴۰ صادره از بشماره ملی ۰۶۲۳۶۹۷۷۴ در ششدانگ یکقطعه زمین مزروعی به مساحت ۷۸۱۶/۸۷ متروبریع قسمتی از پلاک ۲۲۸ اصلی واقع در بخش ۵ ارک حوزة ثبتي شازند خریداری برابر مباحثه نامه عادی از محل مالکیت عبدالحمیدبنابهای.

ردیف ۷۹ رای شماره ۱۳۳۰-۱۴۰۵/۰۶/۲۸ آقای هادی بناهی پور فرزند نصرت له بشماره شناسنامه ۶۴۰ صادره از بشماره ملی ۰۶۲۳۶۹۷۷۴ در ششدانگ یکقطعه زمین مزروعی به مساحت ۷۸۱۶/۸۷ متروبریع قسمتی از پلاک ۲۲۸ اصلی واقع در بخش ۵ ارک حوزة ثبتي شازند خریداری برابر مباحثه نامه عادی از محل مالکیت عبدالحمیدبنابهای. ردیف ۸۰ رای شماره ۱۳۲۲-۱۴۰۵/۰۶/۲۸ آقای هادی بناهی پور فرزند نصرت اله بشماره شناسنامه ۶۴۰ صادره از بشماره ملی ۰۶۲۳۶۹۷۷۴ در ششدانگ یکقطعه زمین مزروعی به مساحت ۱۸۱۶/۸۸ متروبریع قسمتی از پلاک ۲۲۸ اصلی واقع در بخش ۵ ارک حوزة ثبتي شازند خریداری برابر مباحثه نامه عادی از محل مالکیت عبدالحمیدبنابهای.

ردیف ۸۱ رای شماره ۱۳۲۸-۱۴۰۵/۰۶/۱۵ آقای امید بصیری فرزند نصرت اله بشماره شناسنامه ۰ صادره از بشماره ملی ۰۵۲۰۹۵۹۰۰۶ درششدانگ یکقطعه زمین مزروعی به مساحت ۳۵۳/۹۷ متروبریع قسمتی از پلاک ۶ اصلی واقع در بخش۴ ارک حوزة ثبتي شازند خریداری برابر مباحثه نامه عادی از محل مالکیت علی اکبر قربانی.

ردیف ۸۲ رای شماره ۱۳۳۶-۱۴۰۵/۰۶/۱۵ آقای امید بصیری فرزند نصرت اله بشماره شناسنامه ۰ صادره از بشماره ملی ۰۵۲۰۹۵۹۰۰۶ درششدانگ یکقطعه زمین مزروعی به مساحت ۳۹۲۲/۸ متروبریع قسمتی از پلاک ۶ اصلی واقع در بخش۴ ارک حوزة ثبتي شازند خریداری برابر مباحثه نامه عادی از محل مالکیت علی اکبر قربانی.

ادامه آگهی در صفحه ۷

